

Vyvěšeno dne: 26. 8. 2026
Svěšeno dne: 9. 9. 2026

Radka Kratochvílová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Ing. Stanislava Valešková**, zast. Mgr. Pavlem Kopeckým, advokátem, se sídlem Kaprova 15/11, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2024, č. j. MHMP 132375/2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2026, č. j. 9 A 34/2024-46,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2026, č. j. 9 A 34/2024-46, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhala zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2 o zastavení řízení o umístění stavby z důvodu neodstranění vad žádosti.

[2] Jelikož žalobkyně nesouhlasila s tím, aby ve věci rozhodl bez jednání, nařídil městský soud na 11. 3. 2026 jednání. Předvolání k jednání bylo žalobkyni doručeno prostřednictvím jejího zástupce dne 9. 2. 2026. Dne 16. 2. 2026 byl městský soud tímto zástupcem vyrozuměn o ukončení zastoupení žalobkyně. Ve výpovědi o poskytování právní pomoci a plné moci byla žalobkyně svým zástupcem informována o datu konání jednání. Výpověď jí byla zaslána na e-mailovou adresu. Dne 10. 3. 2026 žalobkyně městský soud požádala podáním zasláným z e-mailové adresy o odročení jednání ze zdravotních důvodů. Městský soud žádosti téhož dne vyhověl a odročil jednání na 25. 3. 2026. Vyrozumění o odročení jednání bylo městským soudem odesláno téhož dne na e-mailovou adresu žalobkyně, z níž odeslala městskému soudu žádost o odročení. Dne 12. 3. 2026 zaslal městský soud žalobkyni vyrozumění o odročení jednání do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Jelikož se žalobkyně k jednání bez omluvy

nedostavila, projednal a rozhodl městský soud věc v intencích § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v její nepřítomnosti. V rozsudku vyhlášením při jednání, jímž žalobu zamítl, přitom odkázal na judikaturu Ústavního soudu, z níž plyne, že je odpovědností účastníka, aby se sám přesvědčil o osudu své žádosti o odročení jednání.

II. Kasační stížnost žalobkyně

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, jejíž důvody podřadila pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[4] V kasační stížnosti stěžovatelka namítá, že nebyla řádně vyrozuměna o odročení jednání. Odkazuje na § 49 odst. 1 s. ř. s., z něž vyplývá, že předseda senátu je povinen účastníky předvolat k jednání tak, aby měli čas k přípravě přiměřený povaze věci, alespoň však 10 dnů. Kratší čas lze stanovit jen v řízeních, v nichž je soud povinen rozhodnout ve lhůtách počítaných na dny. Dále odkazuje na § 47 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), dle něž doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu není účinné, pokud se zasláná písemnost soudu vrátila jako nedoručitelná nebo jestliže adresát do 3 dnů od odeslání písemnosti nepotvrdil soudu její přijetí datovou zprávou. Stěžovatelka uvádí, že vyrozumění o odročení jednání jí nebylo do e-mailové schránky doručeno, a nemohla jeho přijetí ani potvrdit. Doručení prostřednictvím e-mailové komunikace tudíž nemohlo vyvolat jakékoliv účinky.

[5] Dále stěžovatelka namítá, že jí vyrozumění o odročení jednání nebylo včas doručeno ani prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Pokus o doručení zásilky byl uskutečněn dne 16. 3. 2026, stěžovatelka však nebyla doručovatelem zastížena, a proto byla zásilka uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb. Posledním dnem úložní doby dle § 49 odst. 4 o. s. ř. byl den 26. 3. 2026. Stěžovatelka si zásilku na pobočce pošty vyzvedla posledního dne úložní doby. Jednání se však konalo již o den dříve. Stěžovatelka se tedy nedozvěděla o datu konání odročeného jednání včas, důsledkem čehož bylo, že jednání proběhlo bez její účasti, a zkrácení jejích procesních práv. Dle § 49 odst. 3 s. ř. s. neúčast řádně předvolaných účastníků řízení nebrání projednání a skončení věci. Stěžovatelka však nebyla řádně předvolána. Odkaz městského soudu na judikaturu Ústavního soudu nebyl v tomto ohledu přiléhavý, neboť v odkazovaných rozhodnutích byla řešena otázka neúčasti řádně předvolaného advokáta z důvodu kolize s dalšími jednáními. Stěžovatelka v nynější věci nebyla ani zastoupena advokátem, ani řádně předvolána.

[6] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení kasační stížnosti

[7] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Poté Nejvyšší správní soud zkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Pokud soud nařídí k projednání věci jednání, musí k němu předvolat účastníky a vyrozumět o něm osoby zúčastněné na řízení (§ 49 odst. 1 s. ř. s.). Základním smyslem předvolání k jednání je vyrozumět účastníky o tom, že věc bude projednána ústně při jednání soudu, a o času a místě

pokračování

konání jednání, aby účastníci věděli, kdy a kam se mají dostavit, rozhodnou-li se využít svého práva zúčastnit se jednání. Pokud soud poté, co účastníkům pošle předvolání, v souladu s § 50 s. ř. s. jednání odročí, musí o této skutečnosti účastníky vyrozumět, tedy o tom, že se již nařízené jedné nebude konat, a o času a místě nového jednání, je-li současně stanoven nový termín jednání. Účastníci řízení tedy musí být předem řádně vyrozuměni o novém termínu konání odročeného jednání, aby se jej mohli zúčastnit.

[10] Nelze souhlasit s městským soudem, jenž v bodě 15 svého rozsudku s odkazem na judikaturu Ústavního soudu dovodil, že se stěžovatelka, která požádala o odročení jednání, měla zajímat o osud své žádosti. Jak správně uvedla stěžovatelka v kasační stížnosti, městským soudem zmiňovaná judikatura se týká jiné procesní situace. Ústavní soud se v nález ze dne 25. 2. 1997, sp. zn. III. ÚS 68/97, a usnesení ze dne 5. 1. 2012, sp. zn. III. ÚS 3736/11, zabýval situací, kdy zástupce účastníka požádal soud o odročení jednání, ovšem soud této žádosti nevyhověl. Ústavní soud přisvědčil tomu, že soud není povinen vyrozumět zástupce účastníka, že nevyhověl jeho žádosti o odročení jednání, přičemž je na aktivitě zástupce, aby se sám u soudu informoval, zda bylo jednání odročeno, a nespolehal se jen na to, že o odročení požádal, tj. byl připraven zajistit ochranu práv účastníka při jednání v termínu obsaženému v předvolání k jednání. Procesní aktivita zástupce účastníka má tedy směřovat k ověření, zda se bude jednání v čase uvedeném v předvolání konat, či nikoliv.

[11] V nyní posuzované věci je procesní situace odlišná, neboť městský soud žádosti stěžovatelky o odročení jednání vyhověl. Úvahy Ústavního soudu obsažené ve výše uvedených rozhodnutích nelze vykládat tak, že je na odpovědnosti účastníka řízení, jenž o odročení požádal, aby si sám u soudu zjistil, v jakém náhradním termínu a v jakém místě se uskuteční odročené jednání. Pokud soud jednání odročí (bez ohledu na to, zda tak učiní na žádost účastníka, osoby zúčastněné na řízení nebo z důvodu na straně soudu), je povinen účastníka k jednání opětovně předvolat (typicky s využitím vzoru písemnosti vztahující se k odročení jednání) sdělením nového času a místa konání jednání.

[12] Městský soud zaslal stěžovatelce vyrozumění o odročení jednání, a to jednak na e-mailovou adresu, jednak prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Bylo jeho povinností před zahájením jednání ověřit, zda bylo vyrozumění o odročení jednání řádně doručeno všem účastníkům a dodržena lhůta pro přípravu na jednání. Pokud by městský soud neměl za prokázané, že předvolání bylo řádně a včas doručeno všem účastníkům, přičemž účastník, ve vztahu k němuž by tato skutečnost nebyla prokázána, nebyl jednání přítomen a ani se předem z jednání neomluvil, nemohl by městský soud jednat v jeho nepřítomnosti, neboť by nebylo prokázáno splnění podmínky plynoucí z § 49 odst. 3 s. ř. s., tedy že nepřítomný účastník byl řádně předvolán. Právě v této fázi, tj. při zjišťování prezence přítomných osob před zahájením jednání, městský soud pochybil, jestliže rozhodl, že se jednání uskuteční v nepřítomnosti stěžovatelky, ačkoliv neměl k dispozici dostatečné podklady, na jejichž základě by mohl dospět k závěru, že stěžovatelka byla k odročenému jednání řádně předvolána.

[13] Vyrozumění o odročení jednání bylo stěžovatelce městským soudem doručováno dvěma způsoby. Nejdříve se městský soud pokusil o doručení vyrozumění do e-mailové schránky stěžovatelky, z níž městskému soudu zaslala žádost o odročení jednání. Dle § 42 odst. 5 s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, užívají se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení*. Dle § 46 odst. 2 o. s. ř. *prostřednictvím veřejné datové sítě soud doručuje na elektronickou adresu, kterou adresát sdělil soudu, jestliže soud o doručení písemnosti tímto způsobem požádal nebo s ním vyslovil souhlas*. Dle § 47 odst. 2 a 3 o. s. ř. *při doručování písemnosti podle § 46 odst. 2 soud adresáta vyzve, aby doručení potvrdil soudu do 3 dnů od odeslání písemnosti datovou zprávou podepsanou adresátem. Doručení prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu je neúčinné, jestliže se písemnost zasláná na elektronickou adresu vrátila*

soudu jako nedoručitelná nebo jestliže adresát do 3 dnů od odeslání písemnosti nepotvrdil soudu její přijetí datovou zprávou podle odstavce 2.

[14] Z e-mailové zprávy městského soudu, jejíž přílohou bylo vyrozumění o odročení jednání, vyplývá, že městský soud stěžovatelku vyzval k potvrzení přijetí písemnosti v intencích § 47 o. s. ř. Ze spisu nevyplývá, že by stěžovatelka doručení písemnosti ve třídenní lhůtě (či alespoň kdykoliv poté) potvrdila. Doručení prostřednictvím veřejné datové sítě tudíž bylo neúčinné.

[15] Městský soud tedy nepochybil, jestliže souběžně zaslal stěžovatelce vyrozumění o odročení jednání prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Poštovní zásilka s vyrozuměním zasláná stěžovatelce do vlastních rukou jí byla doručena v souladu s § 49 o. s. ř. dne 26. 3. 2026, kdy si ji v poslední den úložní doby (tj. před nastoupením fikce doručení) osobně vyzvedla v provozovně provozovatele poštovních služeb. Stalo se tak jeden den po konání jednání před městským soudem. Je tudíž zřejmé, že prostřednictvím tohoto způsobu doručování městský soud nedoručil stěžovatelce vyrozumění o odročení jednání řádně, tj. před jeho konáním.

[16] Lze tedy uzavřít, že městský soud pochybil tím, že nepředvolal stěžovatelku k odročenému jednání řádně, tj. tak, aby jí vyrozumění o odročení jednání bylo účinně doručeno před jeho konáním, a mohla se předem dozvědět o termínu konání odročeného jednání. Jelikož stěžovatelka nebyla řádně předvolána, postupoval městský soud v rozporu s § 49 odst. 3 s. ř. s., když provedl jednání v její nepřítomnosti, ačkoli k tomu nebyly splněny zákonné předpoklady. Porušil tak stěžovatelčino právo účastnit se soudního jednání, které vyplývá z čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 větou první s. ř. s. zrušil rozsudek městského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je městský soud vázán právním názorem uvedeným v tomto rozsudku. Městský soud ve věci nařídí nové jednání, ke kterému stěžovatelku a žalovaného procesně účinným způsobem předem předvolá tak, aby oběma účastníkům zůstala zachována doba na přípravu k jednání dle § 49 odst. 1 s. ř. s.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. srpna 2026

L. S.

Mgr. Tomáš Kocourek v. r.
předseda senátu